



Seuraavaksi Paavali opettaa, miten meidän on hyvä suhtautua toinen toisiimme heikkouksistamme huolimatta. En voi olla ajattelematta sitä Jumalista viisautta Paavalin kohdalla, hänen huomioidessa Jeesuksen tavoin heikompiasaisia. – Hän kehottaa vahvojen huolehtia heistä. Usein tässä ihminen - niin luonnostaan toteuttaa maailmassa valloillaan olevaan heikomman *sortopolitiikkaa* ja vahvoja ajetaan ylös mitä kunniallisimpiin paikkoihin ja asemiin. Näin ei pitäisi olla kuitenkaan seurakunnan keskellä.

*"Mutta meidän, vahvojen, tulee kantaa heikkojen vajavaisuuksia, eikä elää itsellemme mieliksi. Olkoon kukin meistä lähimmäiselleen mieliksi hänen parhaaksensa, että hän rakentuisi. Sillä ei Kristuskaan elänyt itsellensä mieliksi, vaan niin kuin kirjoitettu on: 'Niiden herjaukset, jotka sinua herjauvat, ovat sattuneet Minuun'."*  
Room.15:1-3

Paavali puhui tässä myös *"mieliksi olemisesta."* Kuinka hyvää teekkään ihmissuhteille ja kanssakäymisille tehdä toisinaan toiselle mieliksi, eli sellaista, mitä toinenkin tahtoi. En usko Paavalin tarkoittaneen tällä sellaista mielistelyä, jolla ajaisimme omia tarkoituksiamme esimerkiksi pyrkiessämme piireihin tai parempiin asemiin johtoportaisissa. Niin kuin Paavali kirjoittikin, *"olkoon rakkaus vilpitöntä"* (Room.12:9) – tässäkin tekemme ja asenteemme tulee olla pyynteettömiä ja hyväntahtoisia. Ollessamme siis aina valmiina hyviä tekoja varten, (Tit.3:1) tämä sisältää oivallisen keinon elää evankeliumia todeksi käytännön elämässä. Pelkästään elämän hyvinvointiin ja ihmissuhteiden onnistumiseen nähden juuri tällainen on hyvä neuvo. Niin avioliitossa, kuin suhteissa lapsiin tai vanhempiin, on erittäin tervehdyttävää lääkettä molemmin puolin harjoittaa toinen toiselle mieliksi olemista.

*"Sillä kaikki, mikä ennen on kirjoitettu, on kirjoitettu meille opiksi, että meillä kärsivällisyyden ja Raamatun lohdutuksen kautta olisi toivo."* Room.15:4

Ymmärtänet kuitenkin, ettei tämä ohita missään tapauksessa muita Raamatun neuvoja. Toisin sanoin, mieliksi oleminen pitää tapahtua *"tiettyjen raamien"* sisällä, että se olisi kaikin puolin soveliasta. Emmehän voi olla esimerkiksi pahalle mieliksi - ryhtyvä tekemään samoja tekoja, mitä paha tekee!

Sitten Paavali kehottaa seurakuntaa yksimielisyyteen. Tämä askarruttaa usein mieltäni, sillä se ei aina toteudu jos ihmismieli hallitsee seurakunnan keskellä. Paavali jatkaakin opetustaan viitaten Kristuksen mieleen, joka meillä jokaisella tulisi olla.

*"Älkää tehkö mitään itsekkyydestä tai turhamaisuudesta, vaan olkaa nöyriä ja pitäkää kukin toista parempana kuin itseänne. Älkää tavoitelko vain omaa etuunne vaan myös muiden parasta. Olkoon teilläkin sellainen mieli, joka Kristuksella Jeesuksella oli."* Fil. 2:2-5

*"Mutta kärsivällisyyden ja lohdutuksen Jumala suokoon teille, että olisitte yksimieliset keskenänne, Kristuksen Jeesuksen mielen mukaan, niin että te yksimielisesti ja yhdestä suusta ylistäisitte Jumalaa ja meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen isää."* Room.15:5

Millainen siis oli Kristuksen mieli? – Paavali kertoo, miten Jeesuksella oli hoivaava asenne kärsiviä ihmisiä kohtaan. Hän ymmärsi heikkoutta ja syntisyyttä, vajavaisuutta ja sairautta. Kuinka usein Jeesus ottikaa syntisen ihmisen huomaansa – silloin, kun toiset olivat valmiita kivitämään hänet! – Tässä on yksi mahdollisuutemme tuoda jumalista rakkautta ihmiskunnan keskelle! Voimme olla yhtymättä juorupuheisiin ja tuomion julistuksiin toinen toistemme kanssa ja sen sijaan julistaisimme Jeesuksen Kristuksen tuomaa Lunastusta ja armonsa runsautta! On merkittävää ja hämmäntävää, miten juorupuheen teho ja jatkuvuus laantuu, kun joku sen keskellä aloittaa puhumisen armosta ja siitä, miten Jeesus kohtasi heikkoutta ja

syntisyyttä! Kehottaisin kokeilemaan käytännössä - ja näet kyllä, mitä Kristuksen mieli välittömästi vaikuttaa!

*"Hoivatkaa sen tähden toinen toistanne, niin kuin Kristuskin on teidät hoivaansa ottanut Jumalan kunniaksi."* Room.15:7

On suuri ilo, miten Jumala on vahvistanut lupauksensa Kristuksessa ihmiskuntaa kohtaan, ja kuinka myös pakanakansat ovat päässeet tähän ykseyteen osalliseksi - ei muotomenoissa, kuten ympärileikkaus, kasteet, sakramentit, yms. - vaan **Jeesuksessa Kristuksessa!** Saakoon Hän vallita mieliämme ja uudistaa meidät palvelemaan Hänen hyvää tahtoaan!

*"Sillä minä sanon, että Kristus on tullut ympärileikkattujen palvelijaksi Jumalan totuuden tähden, vahvistaaksensa isille annetut lupaukset, mutta että pakanat laupeuden tähden ovat ylistäneet Jumalaa, niin kuin kirjoitettu on: 'Sen tähden minä ylistän Sinua pakanain seassa ja veisaan kiitosta Sinun nimellesi'. Ja vielä on sanottu: 'Riemuitkaa, te pakanat, Hänen kansansa kanssa'. Ja taas: 'Kiittäkää Herraa, kaikki pakanat, ja ylistäkööt Häntä kaikki kansat'. Ja myös Esaias sanoo: 'On tuleva Iisain juurivesa, Hän, joka nousee hallitsemaan pakanoita; Häneen pakanat panevat toivonsa'."*  
Room.15:8-12

Katsellessa siis Paavalin oppia Kristuksesta ja seurakunnasta, ei voi kuin ylistää sitä jumalista viisautta, millä Paavali oli puuetettu. Hänen sanomansa ei ollut toivottomuutta ja synkeyttä, vaan täynnä riemullista iloa, toivoa, jumalista rauhaa ja rakkautta.

*"Mutta toivon Jumala täyttävään teidät kaikella ilolla ja rauhalla uskossa, niin että teillä olisi runsas toivo Pyhän Hengen voiman kautta."* Room.15:13

Paavali oli perusteellinen opettaja. Hän selvitti asioita *juurta jaksain* ja seuraavaksi hän käsitteleeekin sitä, miksi hän on ryhtynyt heitä opettamaan. Seuraavasta voimme oppia itsekkin, että aina voimme oppia uutta ja hyödyllistä - kasvaen yksilöinä ja koko seurakuntana Kristuksen kirkkaudeksi ja kunniaksi.

*Veljeni, minä kyllä olen varma teistä, että te jo ilmaskin olette täynnä hyvyttä ja kaikkinaista tietoa, niin että myös kykenette neuvomaan toinen toistanne. Kuitenkin olen paikka paikoin jotenkin rohkeasti teille kirjoittanut, uudestaan muistuttaakseni teille näitä asioita, sen armon kautta, jonka Jumala on minulle antanut sitä varten, että minä olisin Kristuksen Jeesuksen palvelija pakanain keskuudessa, papillisesti toimittaakseni Jumalan evankeliumin palvelusta, niin että pakanakansoista tulisi otollinen ja Pyhässä Hengessä pyhitetty uhri." Room.15:14-16*

Tiedämme, että Paavalilla olisi ollut oikeutusta kerskaamiseen itsessäänkin, sillä hän oli Jeesuksen apostolina saavuttanut arvokkaan ja siunatun viran - niin ihmisten, kuin Jumalankin edessä, mutta hän tyytyi kerskaamaan ainoastaan Jeesuksesta Kristuksesta! Tämä piirre miellyttää minua ja tahtoisin niin syvästi omaksua elämäni asenteeksi juuri sen. Loppujen lopuksi, ilman Kristusta ja Hänen suurta armoaan ei minullakaan olisi yhtään mitään.

*"Minulla on siis kerskaukseni Kristuksessa Jeesuksessa palvellessani Jumalaa; sillä minä en rohkene puhua mistään muusta kuin siitä, mitä Kristus, saattaakseen pakanat kuuliaiksiksi, on minun kauttani vaikuttanut sanalla ja teolla, tunnustekojen ja ihmeiden voimalla, Pyhän Hengen voimalla, niin että minä Jerusalemissa ja sen ympäristöstä alkaen Illyrikoniin saakka olen suorittanut Kristuksen evankeliumin julistamisen, ja sillä tavoin, että olen pitänyt kunnianani olla julistamatta evankeliumia siellä,*

*missä Kristuksen nimi jo on mainittu, etten rakentaisi toisen laskemalle perustukselle, vaan niin kuin kirjoitettu on: 'Ne, joille ei ole julistettu Hänestä, saavat Hänet nähdä, ja jotka eivät ole kuulleet, ne ymmärtävät'." Room.15:17-21*

Kuinka rakas olikaan Rooman seurakunta Paavalille. Hän oli jo hyvin pitkään toivonut nähdä heitä. Miten suuresti tuo seurakunta iloitsikaan hänen sanoistaan! Ajattelepa, että juuri sinun seurakunnastasi jokin suuri ja armoitettu Herran palvelija sanoisi jotain tällaista! Saisitte opettavaisen kirjeen, jossa kirjoittaja aika ajoin haaveilee, että saisi jälleen tulla tyköne!

*"Sen tähden olenkin niin usein ollut estetty tulemasta teidän tyköne. Mutta koska minulla nyt ei enää ole tilaa näissä paikkakunnissa ja kun jo monta vuotta olen halunnut tulla teidän tyköne, niin minä, jos milloin Hispaniaan matkustan, tulen luoksenne, sillä minä toivon sieltä kautta matkustasani näkeväni teidät ja teidän avullanne pääseväni sinne, kunhan ensin olen vähän saanut iloita teidän seurastanne." Room.15:22-24*

Kuinka hienolla tavalla Paavali otti osaa myös käytännön tehtäviin ja huolehti ympärillään olevista asioista. Hän tiesi, missä kärsimyksissä ja köyhyydessä Jerusalemin kristityt ja apostolit olivat siellä, ja niin hän keräsi avustusta ja lähti viemään sitä Jerusalemiin.

*Mutta nyt minä matkustan Jerusalemiin viemään pyhille avustusta. Sillä Makedonia ja Akaia ovat halunneet kerätä*

*yhteisen lahjan niille Jerusalemin pyhille, jotka ovat köyhyydessä. Niin he ovat halunneet, ja he ovatkin sen heille velkaa; sillä jos pakanat ovat tulleet osallisiksi heidän hengellisistä aarteistaan, niin he puolestaan ovat velvolliset auttamaan heitä maallisilla. Kun olen tehtäväni suorittanut ja heille tämän hedelmän perille vienyt, lähden teidän kauttanne Hispaniaan; ja minä tiedän, että tullessani teidän tyköne tulen Kristuksen täydellinen siunaus mukani." Room.15:15-29*

Lopulta Paavali, tuo rohkea Jumalan soturi, pyytää esirikousta puolestaan. Ajattelepa, että näinkin "suuri" Jumalan palvelija tarvitsee rukoustukea! Se kertoo, että Paavali oli ihminen siinä missä me kaikki muutkin. Tarvitsemme tukea, rukousta ja joskus jopa lohdullisia ja rohkaisevia sanoja! Minäkin tarvitsen viisautta ja voimaa, johdatusta ja apua. Suuri kiitos jokaiselle, joka muistaa työtäni rukouksin!

*"Mutta minä kehoitan teitä, veljet, Herramme Jeesuksen Kristuksen kautta ja Hengen rakkauden kautta auttamaan minua taistelussani, rukoilemalla minun puolestani Jumalaa, että minä pelastuisin joustumasta Juudean uskottomien käsiin ja että Jerusalemissa varten tuomani avustus olisi pyhille otollinen, niin että minä, jos Jumala niin tahtoo, ilolla saapuisin teidän tyköne ja virkistyisin teidän seurassanne. Rauhan Jumala olkoon kaikkien teidän kanssanne. Amen." Room.15:30-33*

